

عنوان مقاله:

بررسی مدل پیش بینی انسجام خانواده بر اساس تمایز یافتگی و نگرش به عشق: نقش میانجی صمیمیت زناشویی در زنان متاهل

محل انتشار:

فصلنامه خانواده درمانی کاربردی، دوره 4، شماره 5 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

زهرا مختاری - دانشجوی گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

زهرا مردانی - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

عظیمه السادات عبداللهی - استادیار گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: هدف از پژوهش حاضر بررسی مدل پیش بینی انسجام خانواده بر اساس تمایز یافتگی و نگرش به عشق: نقش میانجی صمیمیت زناشویی در زنان متاهل است. روش: نوع تحقیق توصیفی-همبستگی از نوع معادلات ساختاری است. جامعه مورد مطالعه در پژوهش حاضر شامل کلیه زنان متاهل شهر اصفهان که حداقل سه سال از ازدواجشان گذشته و در حال حاضر با همسر خود زندگی می کنند، بود که با استفاده از نمونه گیری داوطلبانه ۲۲۵ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. ابزار جمع آوری داده ها شامل چهار پرسشنامه انسجام خانواده فیشر و همکاران (۱۹۹۲)، پرسشنامه تمایز یافتگی خود اسکورون و اسمیت (۲۰۰۳)، مقیاس نگرش به عشق هندریک و هندریک (۱۹۹۷)، پرسشنامه صمیمیت زناشویی تامپسون و والکر (۱۹۸۳) بود که روایی تمامی آنها تایید شده است. برای رسیدن به اهداف پژوهش حاضر، در ابتدا به بررسی توصیفی داده های حاصل از پرسشنامه پرداخته شد. سپس در جهت تقلیل گرای متغیرهای مستقل، از تحلیل معادلات ساختاری، استفاده شده است. یافته ها: نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که چهار فرضیه دوم تا پنجم تحقیق در مورد روابط بین متغیرهای پژوهش تایید شده است. بر اساس این روابط در مجموع، ۸۸ درصد از تغییرات متغیر وابسته (انسجام خانواده) به وسیله متغیرهای مدل نهایی پیش بینی شده است. نتیجه گیری: هم چنین طبق مدل نهایی بدست آمده از تحلیل معادلات ساختاری، متغیر مستقل نگرش به عشق، صمیمیت زناشویی و تمایز یافتگی تاثیر مستقیمی بر انسجام خانواده زنان متاهل داشته است.

کلمات کلیدی:

انسجام خانواده، تمایز یافتگی، نگرش به عشق، صمیمیت زناشویی، زنان متاهل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1940740>

